Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed monthly academic research journal

ISSN: 3049-0723 (Online)
3107-7781 (Print)

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 (2024-) Multidisciplinary
: https://doi.org/10.63300/tm12042026

Vol. 12 No. 04 (2026): September 2026, **p98-115** | Available online at: www.tamilmanam.in

Original Research Paper – Peer reviewed ✓

இந்தியாவில் இளம்வயது திருமணப் போக்குகள்: NFHS சுற்றுகளின் ஆதாரங்கள் அடிப்படையிலான ஒரு பகுப்பாய்வு

Trends in Adolescent Marriage in India: An Evidence-Based Analysis of NFHS Rounds

Dr. N. Kala*,
Population Research Centre – GIRH&FWT, Ambathurai, Dindigul – 624302
Email: drkalaprc@gmail.com, Tel: 9442093327

Article history
Received: 20-08-2026
Revised: 30-08-2026
Accepted: **29-08-2026**
Published on: 01-09-2026

*Corresponding Author
Email:
drkalaprc@gmail.com

Abstract: Based on data from six rounds of the National Family Health Survey (NFHS) conducted over a 32-year period from 1992 to 2024, this study examines early marriage trends in India. The child marriage rate among women aged 20–24 dropped from 49.4 percent in NFHS-1 (1992–93) to 20.1 percent in NFHS-6 (2023–24) (IIPS & ICF, 2026). The median age at first marriage for women has increased from 17.2 years to 19.2 years. However, the rate remains high in states such as West Bengal (36.4%), Bihar (34.6%), and Rajasthan (34.0%), while it is very low in states like Kerala (2.9%) and Goa (6.8%) (Gausman et al., 2024). Among uneducated women, 48 percent married before the age of 18, and 58 percent in the poorest households did so; in contrast, only 10 percent of women with higher education and 20 percent from wealthy households fall into this category. Logistic regression analysis confirms that female education and household wealth are the strongest determinants (Singh et al., 2024). Early marriage is directly linked to adolescent motherhood, maternal mortality, child health deficits, and restrictions on education and employment opportunities (Shri et al., 2023; Subba, 2025). These findings emphasize the necessity of strong enforcement of the Prohibition of Child Marriage Act, 2006, affordable educational opportunities, and financial support for poor families. Eradicating early marriage is essential to achieving United Nations Sustainable Development Goal (SDG) 5: Gender Equality (UNICEF, 2023).

Keywords: *Child marriage, early marriage, NFHS, India, adolescent motherhood, gender equality, SDG 5, Logistic Regression*.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சுருக்கம் (Abstract)

1992 முதல் 2024 வரையிலான 32 ஆண்டுகால காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற ஆறு தேசிய குடும்ப ஆரோக்கிய கணக்கெடுப்பு (National Family Health Survey – NFHS) சுற்றுகளின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்தியாவில் இளம்வயது திருமணப் போக்குகள் இந்த ஆய்வில் ஆராயப்படுகின்றன. NFHS-1 (1992–93) இல் 49.4 சதவீதமாக இருந்த 20–24 வயதுடைய பெண்களின் குழந்தை திருமண விகிதம், NFHS-6 (2023–24) இல் 20.1 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது (IIPS & ICF, 2026). பெண்களின் முதல் திருமணத்தின் நடுக்கால வயது 17.2 ஆண்டுகளிலிருந்து 19.2 ஆண்டுகளாக உயர்ந்துள்ளது. இருப்பினும், மேற்கு வங்காளம் (36.4%), பீகார் (34.6%), ராஜஸ்தான் (34.0%) போன்ற மாநிலங்களில் விகிதம் இன்னும் அதிகமாகவே உள்ளது; கேரளா (2.9%), கோவா (6.8%) போன்ற மாநிலங்களில் மிகக் குறைவாக உள்ளது (Gausman et al., 2024). கல்வியில்லாத பெண்களில் 48 சதவீதமும், மிகவும் ஏழை குடும்பங்களில் 58 சதவீதமும் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்துகொண்டுள்ளனர்; உயர்கல்வி பெற்றவர்களில் 10 சதவீதமும், செல்வந்த குடும்பங்களில் 20 சதவீதமும் மட்டுமே இந்த நிலையில் உள்ளனர். Logistic regression பகுப்பாய்வு, பெண்களின் கல்வி மற்றும் குடும்பச் செல்வம் ஆகியவை மிக வலுவான காரணிகள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது (Singh et al., 2024). இளம்வயது திருமணம், இளம்வயது தாய்மை, தாய்மரணம், குழந்தை ஆரோக்கியக் குறைபாடுகள் மற்றும் கல்வி/வேலை வாய்ப்புகளின் கட்டுப்பாடுகளுடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது (Shri et al., 2023; Subba, 2025). இந்த கண்டுபிடிப்புகள், குழந்தை திருமணத் தடுப்புச் சட்டம் 2006-ன் வலுவான அமலாக்கம், மலிவான கல்வி வாய்ப்புகள், மற்றும் ஏழை குடும்பங்களுக்கு நிதி ஆதரவு ஆகியவை அவசியம் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. இளம்வயது திருமணத்தை ஒழிப்பது, ஐக்கிய நாடுகளின் நிலைத்தன்மையான வளர்ச்சி இலக்கு (SDG) 5 – பாலின சமத்துவம் – என்ற இலக்கை அடைவதற்கு இன்றியமையாததாகும் (UNICEF, 2023).

முக்கிய சொற்கள் (Keywords)

குழந்தை திருமணம், இளம்வயது திருமணம், NFHS, இந்தியா, இளம்வயது தாய்மை, பாலின சமத்துவம், SDG 5, Logistic Regression

1. அறிமுகம்

குழந்தை திருமணம் என்பது உலகின் பல நாடுகளில், கலாசாரம், மதம், இனத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், நீடித்து நிலவும் ஒரு கவலைக்குரிய சமூகப் பிரச்சினையாக உள்ளது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 12 மில்லியன் சிறுமிகள் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்கின்றனர்.

| Copyright © Author(s)

உலகளவில் 20–24 வயதுடைய பெண்களில் ஐந்தில் ஒரு பங்கினர் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்து கொண்டுள்ளனர்; இதில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் (UNICEF, 2023; Marphatia et al., 2025). 2016இல் International Centre for Research on Women வெளியிட்ட அறிக்கை, வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதி சிறுமிகள் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்கின்றனர் என்றும், இதில் அதிகமான குழந்தை மணமக்கள் தென் ஆசியாவில் வாழ்கின்றனர் என்றும் தெரிவித்தது.

இந்தியாவில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 1.5 மில்லியன் சிறுமிகள் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்கின்றனர். இது உலகளாவிய மொத்த குழந்தை திருமணங்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. இந்தியா பல சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தாலும், குழந்தை திருமணம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. 1993–2021 காலப்பகுதியை உள்ளடக்கிய Lancet Global Health இதழின் நாடுதழுவிய ஆய்வு, ஐந்து சிறுமிகளில் ஒருவரும், ஆறு சிறுவர்களில் ஒருவரும் இன்னும் சட்டப்பூர்வ வயதிற்குக் குறைவாகவே திருமணம் செய்துகொள்கின்றனர் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது (Gausman et al., 2024).

இந்த ஆய்வு, 1992–1993, 1998–1999, 2005–2006, 2015–2016, 2019–2021, மற்றும் 2023–2024 ஆகிய ஆறு NFHS சுற்றுகளின் தரவுகளை ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் பயன்படுத்தி, கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில் இளம்வயது திருமணப் போக்குகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, மாநிலங்களுக்கிடையேயான வேறுபாடுகள், சமூக-பொருளாதார காரணிகள், மற்றும் மதம்/சாதி அடிப்படையிலான போக்குகள் விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன.

சுதந்திரத்திற்கு முன் இந்தியாவில் குழந்தை திருமணத்துக்கு எதிரான முதல் சட்டம் 1929இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. Child Marriage Restraint Act, 1929 குழந்தை திருமணங்களைத் தடுக்க முயன்றது. சமீபத்திய காலங்களில், மத்திய அரசு இந்த முயற்சிகளை வலுப்படுத்த Prohibition of Child Marriage Act, 2006-ஐ கொண்டு வந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், குழந்தை திருமணம் தண்டனைக்குரியதாகும்; திருமணத்தை நடத்துபவர்கள், அனுமதிப்பவர்கள், அல்லது ஊக்குவிப்பவர்கள் மீது தண்டனைகள் விதிக்கப்படலாம். இந்தச் சட்டம், 21 வயதிற்குக் குறைவான ஆண்கள் அல்லது 18 வயதிற்குக் குறைவான பெண்கள் திருமணம் செய்வதை குழந்தை திருமணமாக வரையறுக்கிறது.

Fig 1: குழந்தைத் திருமணம்: முடங்கும் எதிர்காலம்

இப்படம் இந்தியாவில் நிலவும் குழந்தைத் திருமணக் கொடூரத்தை விவரிக்கிறது. மையத்தில் சோகத்துடன் நின்றிருக்கும் 15 வயது சிறுமியும், முதிய மாப்பிள்ளையும் இடம்பெற்றுள்ளனர். பின்னணியில் சிவப்பு-ஆரஞ்சு நிற வெப்ப வரைபடம் (Heatmap) மற்றும் சட்டங்கள் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுடன், வலதுபுறத்தில் எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கைக் ஒளியும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

2. இலக்கிய மதிப்பாய்வு

சமீபத்திய ஆய்வுகள் இந்தியாவில் குழந்தை திருமணத்தின் பரவல், அதன் தீர்மானிக்கும் காரணிகள், மற்றும் அதன் விளைவுகள் குறித்து விரிவான புள்ளிவிவரத் தரவுகளை வழங்குகின்றன. Gausman et al. (2024) 1993 முதல் 2021 வரையிலான ஐந்து NFHS சுற்றுகளின் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, இந்தியாவின் 36 மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களில் பெண் மற்றும் ஆண் குழந்தை திருமணப் போக்குகளை ஆவணப்படுத்தினர். அவர்களது ஆய்வு, 2006 முதல் 2016 வரை மிக வேகமான குறைவு ஏற்பட்டதாகவும், 2016–2021 காலப்பகுதியில் சில மாநிலங்களில் விகிதம் மீண்டும் சற்று உயர்ந்ததாகவும் கண்டறிந்தது.

மாவட்ட அளவிலான வேறுபாடுகளை ஆராயும் தொடர் ஆய்வில், Gausman மற்றும் இணையாளர்கள் (2025) 2016 மற்றும் 2021 NFHS தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, 720 மாவட்டங்களில் நான்கு நிலை logistic regression மாதிரியைப் பயன்படுத்தி புவியியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளை

| Copyright © Author(s)

பகுப்பாய்வு செய்தனர். மாநில அளவிலான சராசரிகள் மாவட்ட அளவிலான உண்மையான வேறுபாடுகளை மறைக்கின்றன என்பதை அவர்கள் காட்டினர்.

Singh, Shekhar, மற்றும் Gupta (2024) NFHS-5 தரவை பயன்படுத்தி, 707 மாவட்டங்களில் இளம்வயது திருமணம் மற்றும் இளம்வயது தாய்மையின் பன்நிலை (multilevel) மற்றும் புவியியல் பகுப்பாய்வை மேற்கொண்டனர். கல்வியில்லாத பெண்கள், வறுமை, மற்றும் குறைந்த ஊடக வெளிப்பாடு ஆகியவை இளம்வயது திருமணத்தின் ஆபத்தை கணிசமாக அதிகரிக்கும் காரணிகளாக அடையாளம் காணப்பட்டன. சாதி மற்றும் மதமும் புள்ளியியல் ரீதியாக முக்கியமான தொடர்பைக் காட்டின.

சாதி அடிப்படையிலான போக்குகளை மூன்று தசாப்தங்களின் கண்ணோட்டத்தில் ஆராயும் Pradhan, Mondal, Saikia, மற்றும் Mudi (2024) ஆய்வு, திட்டமிடப்பட்ட சாதியினர் (Scheduled Castes) மற்றும் திட்டமிடப்பட்ட பழங்குடியினர் (Scheduled Tribes) பெண்களிடையே இளம்வயது குழந்தைப் பேறு தொடர்ந்து அதிகமாக இருப்பதைக் காட்டியது; இந்த வேறுபாடு காலப்போக்கில் மெதுவாகவே குறைந்துள்ளது.

Marphatia மற்றும் இணையாளர்களின் (2025) புனே தாய்ப் போஷாக்கு ஆய்வு (Pune Maternal Nutrition Study), கிராமப்புற இந்தியாவில் இரு தலைமுறைகளுக்கிடையேயான கல்வி மற்றும் திருமண விதிமுறைகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்தது. கல்வி நிலை இளம் தலைமுறையினரிடையே கணிசமாக உயர்ந்திருந்தாலும், திருமண வயது தொடர்பான சமூக விதிமுறைகள் மெதுவாகவே மாறுகின்றன என்பதை அவர்கள் கண்டறிந்தனர்; இது கல்வி மற்றும் திருமண நடைமுறைகளுக்கிடையேயான இடைவெளியை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இளம்வயது திருமணத்தின் நேரடி ஆரோக்கிய விளைவுகள் தொடர்பாக, Shri, Singh, Dhamnetiya, Bhattacharyya, Jha, மற்றும் Patel (2023) உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் பீகார் மாநிலங்களில் UDAYA கணக்கெடுப்புத் தரவைப் பயன்படுத்தி, 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்த இளம்பெண்கள் கர்ப்பம் அடையும் வாய்ப்பு 1.79 மடங்கும், தாய்மை அடையும் வாய்ப்பு 3.21 மடங்கும் அதிகம் என்பதைக் கண்டறிந்தனர். கூடுதலாக, கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையேயான வயது இடைவெளி அதிகமாக இருந்தால், கர்ப்பம் அடையும் வாய்ப்பும் அதிகரிக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் உறுதிப்படுத்தினர்.

கிழக்கு இந்திய மாநிலங்களில் தாய்மார்களின் திருமண வயதுக்கும், ஐந்து வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளின் ஆரோக்கிய நிலைமைகளுக்கும் இடையேயான தொடர்பை ஆராய்ந்த Subba (2025) ஆய்வில், மாதிரி மகளிரில் 50.6 சதவீதம் பேர் 18 வயதிற்கு முன்பே திருமணம் செய்திருந்தனர். 18 வயதுக்குப் பிறகு திருமணமான தாய்மார்களின் குழந்தைகள்,

வயிற்றுப்போக்கு, வளர்ச்சி குன்றுதல் (stunting), மற்றும் எடை குறைபாடு ஆகியவற்றைக் கணிசமாகக் குறைவாக எதிர்கொண்டதாக இந்த ஆய்வு காட்டியது.

NFHS-6 (2023–24) தேசிய அறிக்கை, குழந்தை திருமண விகிதம் தொடர்ந்து குறைந்து வருவதை உறுதிப்படுத்துகிறது; இருப்பினும், 15–19 வயது பெண்களில் இளம்வயது கர்ப்பம்/தாய்மை விகிதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் இல்லை என்பதும் அதே அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது (IIPS & ICF, 2026). UNFPA இந்தியாவின் (2022) பகுப்பாய்வு தொடர், கல்வி ஒரு ஆண்டு அதிகரிக்கும்போது திருமண வயது 0.36 ஆண்டுகள் உயர்கிறது என்றும், ஏழை குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள் செல்வந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களை விட 1.6 ஆண்டுகள் முன்னதாகவே திருமணம் செய்கின்றனர் என்றும் கணக்கிட்டுள்ளது.

மேற்கண்ட ஆய்வுகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து, கல்வி, குடும்பச் செல்வம், வசிப்பிடம் (கிராமம்/நகரம்), மதம், மற்றும் சாதி ஆகியவை இந்தியாவில் இளம்வயது திருமணத்தை தீர்மானிக்கும் மிக முக்கியமான காரணிகள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்த ஆய்வு, இந்த இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, NFHS-1 முதல் NFHS-6 வரையிலான தரவுகளை ஒப்பிட்டு ஒரு விரிவான, தேசிய அளவிலான காலவரிசைப் பகுப்பாய்வை முன்வைக்கிறது.

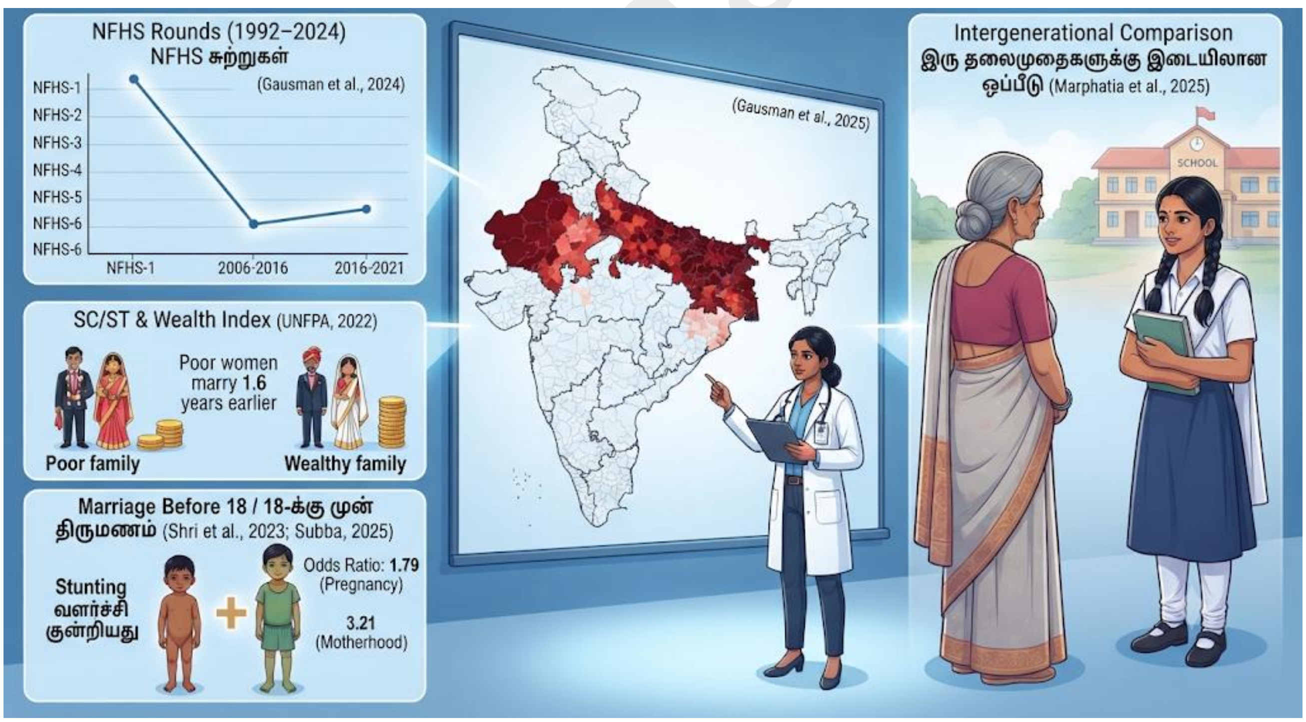

Fig 2: இந்தியாவில் குழந்தைத் திருமணம்: ஆய்வறிக்கை மற்றும் தரவுகள்

இப்படம் இந்தியாவில் குழந்தைத் திருமணம் குறித்த கல்விசார் ஆய்வுகளை விளக்குகிறது. மையத்தில் ஆராய்ச்சியாளரும், இந்திய மாவட்ட வரைபடமும் உள்ளன. இடதுபுறத்தில் NFHS தரவு வரைபடங்கள், வறுமை மற்றும் உடல்நல விளைவுகள் பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள்

| Copyright © Author(s)

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.09

காட்டப்பட்டுள்ளன. வலதுபுறத்தில் இரு தலைமுறைப் பெண்களின் ஒப்பீடு மற்றும் கல்வி மாற்றங்கள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு, அறிவியல் பாணியில் தகவல்களைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகிறது.

3. குழந்தை திருமணத்திற்கு எதிரான சட்டக் கட்டமைப்பு

இந்தியாவில் குழந்தை திருமணத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கான சட்ட முயற்சிகள் காலனித்துவ காலத்திலேயே தொடங்கியது. 1929இல் இயற்றப்பட்ட Child Marriage Restraint Act (Sarda Act) குழந்தை திருமணத்தை முதன்முதலில் குற்றமாக்கியது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, திருமண வயது பல முறை திருத்தப்பட்டு, தற்போது ஆண்களுக்கு 21 வயதும், பெண்களுக்கு 18 வயதும் குறைந்தபட்ச திருமண வயதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

Prohibition of Child Marriage Act, 2006, முந்தைய சட்டத்தை மேலும் வலுப்படுத்தி, குழந்தை திருமணத்தை ஒரு தண்டனைக்குரிய குற்றமாக மாற்றியது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், திருமணத்தை நடத்துபவர்கள், பெற்றோர்கள், மற்றும் அதை ஊக்குவிப்பவர்கள் மீது தண்டனை விதிக்கப்படலாம். மேலும், பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைக்கு நீதிமன்றம் மூலம் திருமணத்தை செல்லாததாக்கும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இச்சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், அமலாக்கம் பலவீனமாக உள்ளது என்பதை பல ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (Gausman et al., 2025). கிராமப்புறங்களில் சமூக விதிமுறைகள், குடும்ப அழுத்தம், மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடிகள் காரணமாக, சட்டப்பூர்வ வயதிற்கு முன்பே திருமணங்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. எனவே, சட்ட அமலாக்கத்துடன் இணைந்து, சமூக விழிப்புணர்வு, கல்வி வாய்ப்புகள், மற்றும் பொருளாதார ஆதரவு ஆகியவை ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

4. தரவு மற்றும் முறையியல்

இந்த ஆய்வு, 1992–1993 (NFHS-1), 1998–1999 (NFHS-2), 2005–2006 (NFHS-3), 2015–2016 (NFHS-4), 2019–2021 (NFHS-5), மற்றும் 2023–2024 (NFHS-6) ஆகிய ஆறு NFHS சுற்றுகளின் தரவுகளை ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் பயன்படுத்துகிறது. இந்த தரவுகள், 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்துகொண்ட பெண்களின் சதவீதப் போக்குகளை ஆய்வு செய்யப் பயன்பட்டன. விரிவான பகுப்பாய்வு NFHS-4 மற்றும் NFHS-5 தரவின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

NFHS, 15–49 வயதுடைய பெண்கள் மற்றும் 15–54 வயதுடைய ஆண்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குகிறது; இதில் திருமண வயது, மக்கள் தொகை, ஆரோக்கியம், மற்றும் ஊட்டச்சத்து தொடர்பான தகவல்கள் இந்தியா, மாநிலங்கள், மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்காக

சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. NFHS-6, DBT (Direct Benefit Transfer), சுய உதவிக் குழுக்களின் கவரேஜ் (SHG coverage), டிஜிட்டல் கல்வி, மற்றும் நிதி பரிவர்த்தனைகள் போன்ற புதிய தலைப்புகளையும் உள்ளடக்கியது (IIPS & ICF, 2026).

4.1 கேள்வித்தாள்கள்

- குடும்ப கேள்வித்தாள் – வயது, பாலினம், திருமண நிலை, கல்வி, குடும்பத் தலைவர் தொடர்பு, வீட்டு வசதி, நீர், சுகாதாரம், சமையல் எரிபொருள், வீட்டு பொருட்கள் ஆகியவற்றை பதிவு செய்தது.
- பெண்கள் கேள்வித்தாள் – 15–49 வயது பெண்களிடமிருந்து பின்னணி, இனப்பெருக்கம், மாதவிடாய் சுகாதாரம், குடும்ப திட்டம், தாய்-குழந்தை ஆரோக்கியம், பாலூட்டல், ஊட்டச்சத்து, கருத்தடை விருப்பங்கள், குடும்ப வன்முறை ஆகியவற்றை பதிவு செய்தது.
- ஆண்கள் கேள்வித்தாள் – ஆண்களின் பின்னணி, திருமணம், வேலை, கருத்தடை அறிவு மற்றும் பயன்பாடு, ஊட்டச்சத்து, பாலியல் நடத்தை, பாலின மனப்பாங்குகள், HIV/AIDS, புகையிலை மற்றும் மதுபானம், குடும்ப முடிவெடுப்பு ஆகியவற்றை பதிவு செய்தது.
- உயிரியல் குறியீட்டு கேள்வித்தாள் – உயரம், எடை, ஹீமோகுளோபின், இரத்த அழுத்தம், இரத்த சர்க்கரை அளவீடுகள், மற்றும் இரத்த மாதிரிகளின் அடிப்படையில் HIV பரிசோதனைகள் ஆகியவற்றை பதிவு செய்தது.

4.2 பகுப்பாய்வு நிலைகள்

இந்த ஆய்வு மூன்று நிலைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டது: (1) பரவல் மற்றும் போக்குகள் – இந்தியா மற்றும் மாநிலங்களுக்கான குழந்தை திருமண விகிதங்கள், கிராமப்புற-நகரப்புற ஒப்பீடுகள்; (2) சமூக-பொருளாதார காரணிகள் – குழந்தை திருமணத்துடன் தொடர்புடைய காரணிகள்; (3) Logistic Regression – குழந்தை திருமணத்துடன் தொடர்புடைய முக்கிய காரணிகளை அடையாளம் காணும் புள்ளியியல் பகுப்பாய்வு.

4.3 விளக்கக் காரணிகள் (Explanatory Variables)

- வசிப்பிடம் – கிராமப்புறம் அல்லது நகரப்புறம் என வகைப்படுத்தப்பட்டது.
- மதம்
- சாதி
- பெண்களின் கல்வி நிலை – கல்வியில்லாதவர், ஆரம்பக் கல்வி, இரண்டாம் நிலைக் கல்வி, மற்றும் உயர்கல்வி என நான்கு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டது.
- குடும்பச் செல்வம் – wealth quintiles அடிப்படையில் அளவிடப்பட்டது.

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.09

4.4 NFHS சுற்றுகள் – முக்கிய அம்சங்கள்

NFHS சுற்று	ஆண்டு	பரப்பு / கவனம்	முக்கிய அம்சங்கள்
NFHS-1	1992–93	தேசிய & மாநிலம்	மக்கள்தொகை, ஆரோக்கியம், ஊட்டச்சத்து; பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மீது கவனம்
NFHS-2	1998–99	26 மாநிலங்கள்	இனப்பெருக்க ஆரோக்கியம், இரத்தச்சோகை, குடும்ப வன்முறை, பெண்களின் நிலை
NFHS-3	2005–06	29 மாநிலங்கள்	HIV/AIDS, பாலின மனப்பாங்குகள், ஊட்டச்சத்து, புகையிலை/மதுபானம்
NFHS-4	2015–16	தேசிய, மாநிலம், மாவட்டம்	மாவட்ட அளவிலான மதிப்பீடுகள்; தாய்-குழந்தை ஆரோக்கியம், சுகாதாரம், குடும்ப வன்முறை
NFHS-5	2019–21	தேசிய, மாநிலம், மாவட்டம்	CAB (Clinical, Anthropometric, Biochemical) பரிசோதனைகள்; பெண்களின் வேலை, கணவரின் பின்னணி
NFHS-6	2023–24	தேசிய, மாநிலம், மாவட்டம்	DBT, SHG கவரேஜ், டிஜிட்டல் கல்வி, நிதி பரிவர்த்தனைகள்; HIV பரிசோதனை விரிவாக்கம் (IIPS & ICF, 2026)

| Copyright © Author(s)

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.09

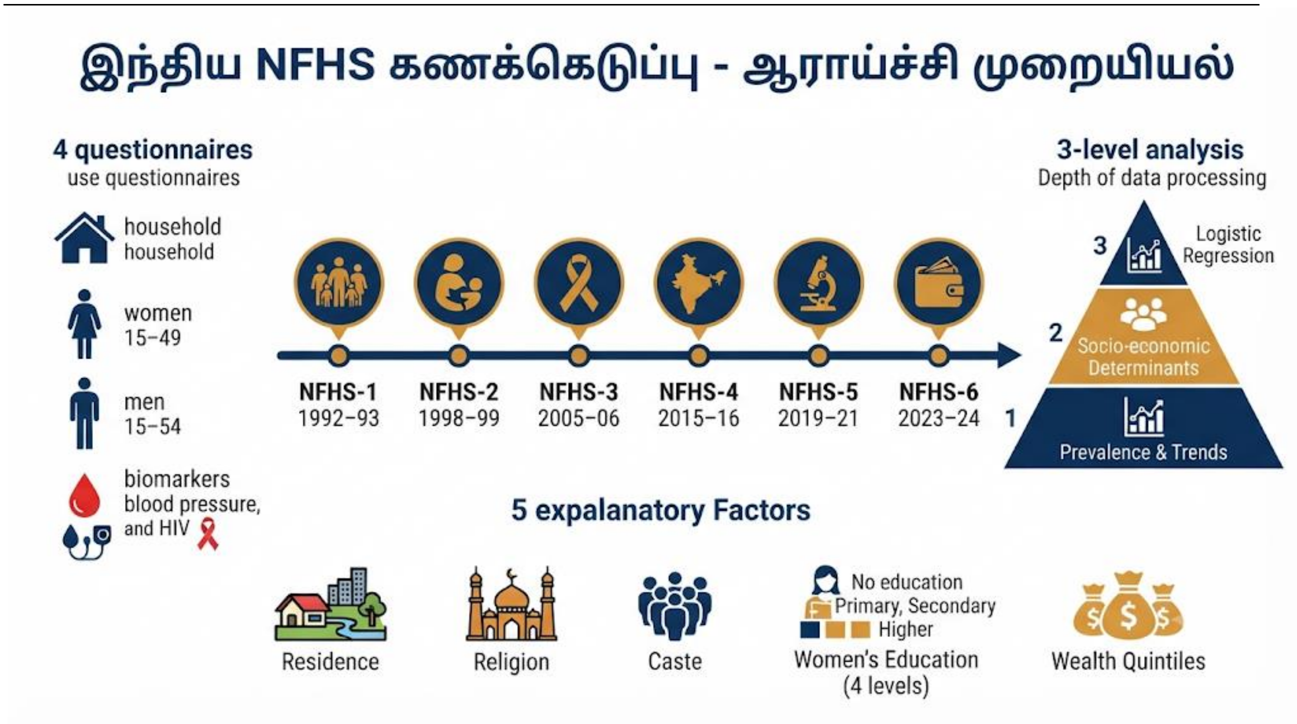

Fig 3: இந்திய NFHS கணக்கெடுப்பு: ஆராய்ச்சி முறையியல்

இந்த தகவல் வரைபடம் இந்திய தேசிய குடும்ப நல கணக்கெடுப்பின் (NFHS) ஆராய்ச்சி முறையை விளக்குகிறது. மையத்தில் 1992 முதல் 2024 வரையிலான ஆறு NFHS சுற்றுகளின் காலக்கோடு உள்ளது. இடதுபுறத்தில் நான்கு வகையான கேள்வித்தாள்கள் மற்றும் வலதுபுறத்தில் மூன்று அடுக்கு பகுப்பாய்வு பிரமிடு காட்டப்பட்டுள்ளது. கீழே Residence, Religion, Caste, Education, Wealth Quintiles என ஐந்து முக்கிய காரணிகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன.

5. குழந்தை திருமணத்தின் விளைவுகள்

இளம்வயதில் திருமணம் செய்வது பெண்களை சமூக, பொருளாதார, உளவியல் மற்றும் உடல் ரீதியாக பாதிக்கக்கூடியது. இது பாலின சமத்துவமின்மை, கல்வி குறைவு, வேலை வாய்ப்பு தடைகள் ஆகியவற்றுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. ஆய்வுகள் தொடர்ந்து காட்டுகின்றன: குழந்தை திருமணம் பெண்களின் மனநலனை பாதிக்கிறது.

இளம்வயதில் திருமணம் மற்றும் குழந்தைப் பெறுதல், தாய்மார்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தையும் பாதிக்கிறது. இளம் தாய்மார்கள், காலத்திற்கு முன் பிறப்பு, குறைந்த பிறப்பு எடை, மற்றும் குழந்தை மரணம் போன்ற ஆபத்துகளை அதிகமாக எதிர்கொள்கிறார்கள். மேலும், இளம்வயது பெண்களுக்கு தாய்மரணம் ஏற்படும் அபாயம் அதிகம். Shri et al. (2023) இன்

ஆய்வின்படி, 18 வயதிற்கு முன் திருமணமான பெண்கள் கர்ப்பமடையும் வாய்ப்பு (OR: 1.79; CI: 1.39–2.30) மற்றும் தாய்மை அடையும் வாய்ப்பு (OR: 3.21; CI: 2.33–4.43) கணிசமாக அதிகமாக இருந்தது.

இளம்வயதில் திருமணம் செய்த பெண்கள், குடும்ப வன்முறைக்கு அதிகமாக ஆளாகக்கூடும். முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் குறைவாக இருப்பதால், சுகாதார சேவைகளைப் பயன்படுத்தும் வாய்ப்பு குறைகிறது. இளம் மணமகள்கள், கருத்தடை பற்றிய அறிவின்மை அல்லது அதை பயன்படுத்த பேசும் அதிகாரமின்மை காரணமாக, திட்டமிடாத கர்ப்பம் அல்லது பாதுகாப்பற்ற கருக்கலைப்பு அனுபவிக்கக்கூடும். Subba (2025) இன் ஆய்வு, தாய்மார்களின் திருமண வயது 18-க்குக் கீழிருந்தால், அவர்களது குழந்தைகளிடையே வளர்ச்சி குன்றுதல் (stunting) மற்றும் எடை குறைபாடு கணிசமாக அதிகரிக்கிறது என்பதை உறுதிப்படுத்தியது.

உலகளவில், 15–19 வயது சிறுமிகளில் பலர் தாய்மார்கள் ஆகின்றனர். வளர்ந்து வரும் நாடுகளில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 12 மில்லியன் சிறுமிகள் இந்த வயதில் குழந்தை பெறுகின்றனர்; 15 வயதிற்குக் குறைவான 777,000 சிறுமிகள் குழந்தை பெறுகின்றனர். கர்ப்பம் மற்றும் பிரசவம், 15–19 வயது பெண்களில் மரணத்தின் முக்கிய காரணிகளாகும். 15 வயதிற்குக் குறைவான சிறுமிகளில் தாய்மரணம் அதிகமாக உள்ளது; 10–19 வயது சிறுமிகளில் கர்ப்பம் தொடர்பான சிக்கல்கள், 20–24 வயது பெண்களை விட அதிகமாக உள்ளன.

இந்தியாவில், NFHS-6 தரவுப்படி, 15–19 வயது பெண்களில் சுமார் 6.7 சதவீதம் பேர் கர்ப்பிணிகளாகவோ அல்லது ஏற்கனவே தாய்மார்களாகவோ இருந்தனர்; இது NFHS-5 காலகட்டத்தில் இருந்த 6.8 சதவீதத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மாறவில்லை (IIPS & ICF, 2026). இந்த தரவுகள், குழந்தை திருமணம் குறைந்தாலும், இளம்வயது கர்ப்பம் இன்னும் ஒரு தீவிரமான பொது சுகாதார சவாலாக நீடிப்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

திருமண முடிவுகள் பெரும்பாலும் பெண்ணின் விருப்பப்படி அல்லாமல், குடும்பத்தினரால் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன: கல்வியுள்ள பெண்கள், செல்வந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், நகரப்புறங்களில் வாழ்பவர்கள் பொதுவாக தாமதமாக திருமணம் செய்கின்றனர். மதம், சாதி, பழங்குடி அடையாளம் ஆகியவை திருமண வயதையும் பாதிக்கின்றன. எனவே, குழந்தை திருமணம் பெண்களின் உடல், மன, சமூக மற்றும் பொருளாதார நலனில் தீவிரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

6. குழந்தை திருமணப் போக்குகள் (Trends in Child Marriage)

பின்வரும் அட்டவணை, 1992–93 முதல் 2023–24 வரையிலான ஆறு NFHS சுற்றுகளின் குழந்தை திருமண விகிதத்தையும், பெண்களின் முதல் திருமணத்தின் நடுக்கால வயதையும் ஒப்பிட்டுக்

காட்டுகிறது. (* — 20–24 வயதுக்கு எதிராக NFHS-3/4 சில ஆய்வுகளில் அறிக்கையிடப்பட்ட மாற்று மதிப்பு; Gausman et al., 2024.)

NFHS சுற்று	ஆண்டு	குழந்தை திருமண விகிதம் (%)	முதல் திருமணத்தின் நடுக்கால வயது (பெண்கள்)
NFHS-1	1992–93	49.4	—
NFHS-2	1998–99	≈40.0	—
NFHS-3	2005–06	32.0 / 47.4*	17.2
NFHS-4	2015–16	23.3 / 26.8*	—
NFHS-5	2019–21	23.3	19.2
NFHS-6	2023–24	20.1	19.2+

6.1 முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகள்

- 32 ஆண்டுகளில் குழந்தை திருமணம் சுமார் பாதிக்கும் மேலாகக் குறைந்துள்ளது; NFHS-1 இல் 49.4% ஆக இருந்தது NFHS-6 இல் 20.1% ஆகக் குறைந்துள்ளது (IIPS & ICF, 2026).
- NFHS-2 மற்றும் NFHS-3 இடையேயும், NFHS-3 மற்றும் NFHS-4 இடையேயும் குறைவு மிக வேகமாக இருந்தது (Gausman et al., 2024).
- கிராமப்புற-நகரப்புற வேறுபாடு: 2015–16 இல், 18–29 வயது பெண்களில் 32% கிராமப்புறங்களில், 19% நகரப்புறங்களில் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்துகொண்டனர்; இந்த இடைவெளி NFHS-6 இலும் தொடர்கிறது.
- மாநில வேறுபாடுகள்: West Bengal, Bihar, Jharkhand ஆகியவற்றில் அதிக விகிதம்; Kerala, Punjab, Goa ஆகியவற்றில் குறைந்த விகிதம் (Singh et al., 2024).
- மாவட்ட அளவிலான பகுப்பாய்வு, மாநில சராசரிகளுக்குள் மறைந்திருக்கும் கடுமையான உள்-மாநில வேறுபாடுகளை வெளிப்படுத்துகிறது; சில மாநிலங்களுக்குள் சில மாவட்டங்கள் தேசிய சராசரியை விட மூன்று மடங்கு அதிக விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளன (Gausman et al., 2025).
- NFHS-1 காலத்தில், பெரும்பாலான மாநிலங்களில் 18–29 வயது பெண்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டோர் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்துகொண்டனர்; Kerala, Punjab, மற்றும் நகரப்புற Jammu & Kashmir மட்டும் விதிவிலக்கு.

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.09

- கிராமப்புறங்களில், Andhra Pradesh, Assam, Bihar, Haryana, Karnataka, Madhya Pradesh, Maharashtra, Odisha, Rajasthan, Uttar Pradesh, West Bengal ஆகிய மாநிலங்களில் 75%க்கும் மேற்பட்ட பெண்கள் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்துகொண்டனர்.
- 2023–24 இல், தெலங்காணா (23.5% → 17.9%), உத்தராகண்ட் (16.2% → 8.8%), கர்நாடகா (21.3% → 15.3%) உள்ளிட்ட பெரும்பாலான மாநிலங்கள் NFHS-5 உடன் ஒப்பிடும்போது குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் காட்டியுள்ளன.

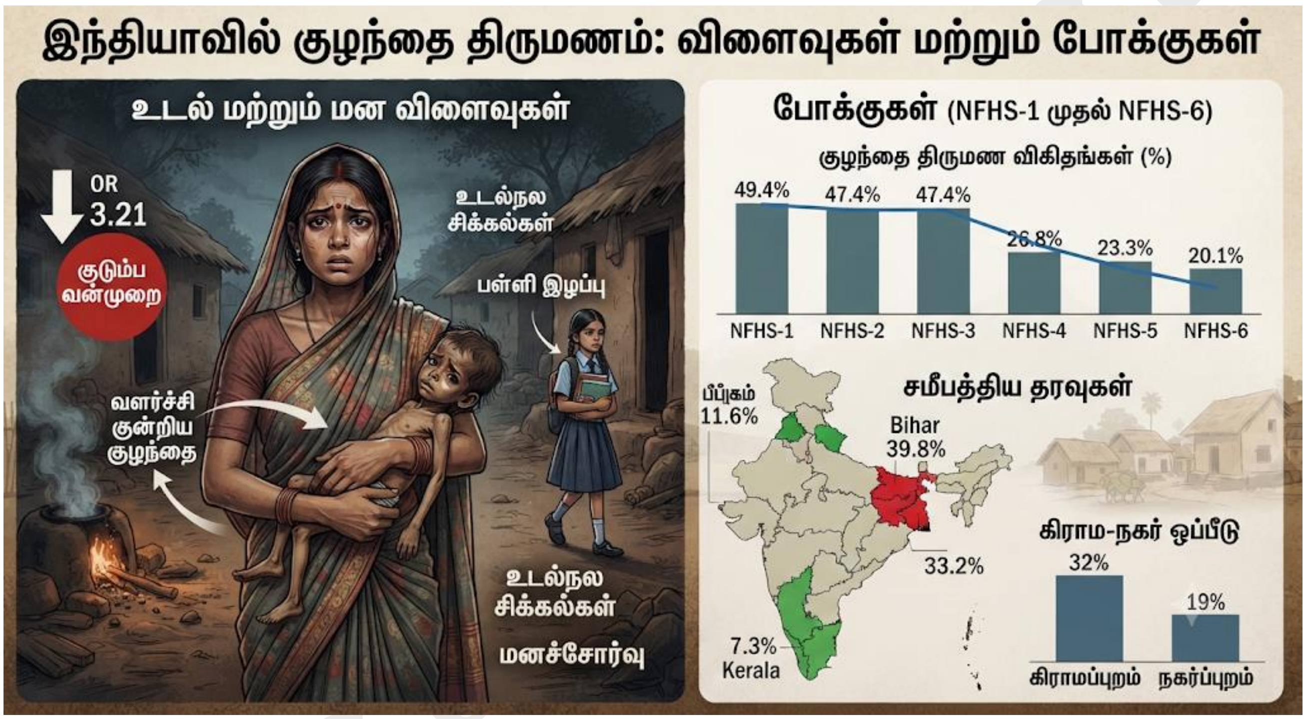

Fig 4: இந்தியாவில் குழந்தை திருமணத்தின் விளைவுகள் மற்றும் போக்குகள்

இப்படமானது இந்தியாவில் குழந்தை திருமணத்தின் கடுமையான உடல் மற்றும் மன பாதிப்புகளை விளக்குகிறது. மையத்தில் இளம் தாயும் வளர்ச்சி குன்றிய குழந்தையும் உள்ளனர். மேலும், NFHS-1 முதல் NFHS-6 வரையிலான திருமண விகிதக் குறைவு, பீகார் மற்றும் கேரளாவின் மாநில நிலை மற்றும் கிராம-நகர ஒப்பீட்டுத் தரவுகள் இதில் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

7. மதம் மற்றும் சாதி வேறுபாடுகள் (Religious and Caste Differences)

திருமண பழக்கவழக்கங்கள் மதம் மற்றும் சாதி குழுக்களுக்கிடையே மாறுபடுகின்றன. குழந்தை திருமணம் ஒரு மதம் அல்லது சமூகத்திற்கே மட்டும் வரையறுக்கப்படவில்லை. 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்த பெண்களின் விகிதம் முஸ்லிம்களில் அதிகம், அடுத்து இந்துக்களில் காணப்படுகிறது; கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் பிற மதக்குழுக்களில் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக

இருந்தது.

திட்டமிட்ட சாதி (Scheduled Castes) மற்றும் திட்டமிட்ட பழங்குடி (Scheduled Tribes) பெண்களிடையே குழந்தை திருமணம் தொடர்ந்து அதிகமாக இருந்தது. மூன்று தசாப்தங்களை உள்ளடக்கிய Pradhan et al. (2024) ஆய்வு, சாதி அடிப்படையிலான இந்த இடைவெளி காலப்போக்கில் மெதுவாகவே குறைந்து வருவதைக் காட்டியது; சாதி மற்றும் பழங்குடி அடையாளம், கல்வி மற்றும் செல்வத்தை விட குறைந்த அளவே தாக்கத்தைக் காட்டினாலும், அது இன்னும் ஒரு புள்ளியியல் ரீதியாக முக்கியமான காரணியாகவே உள்ளது.

8. குழந்தை திருமணத்தின் காரணிகள் – Logistic Regression பகுப்பாய்வு

விளக்கப் பகுப்பாய்வு காட்டியது: கிராமப்புற பெண்கள், கல்வியில்லாத பெண்கள், ஏழை குடும்பங்களில் பெண்கள் அதிக விகிதத்தில் குழந்தை திருமணம். ஆனால், இவை பிற பின்னணி காரணிகளின் தாக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கக்கூடும். Logistic Regression பயன்படுத்தப்பட்டு, வசிப்பிடம், மதம், சாதி, கல்வி, குடும்பச் செல்வம் ஆகியவற்றின் தனித்தனி தாக்கங்கள் மதிப்பிடப்பட்டன.

முடிவுகள்: வசிப்பிடம் தவிர மற்ற அனைத்து காரணிகளும் புள்ளியியல் ரீதியாக முக்கியமானவை. மதம், சாதி, பெண்களின் கல்வி, குடும்பச் செல்வம் குழந்தை திருமணத்துடன் தொடர்புடையவை. கல்வி மற்றும் குடும்பச் செல்வம் மிக வலுவான காரணிகள்: இரண்டாம் நிலை அல்லது உயர்கல்வி பெற்ற பெண்கள், கல்வியில்லாதவர்களை விட மிகவும் குறைவாக 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்கின்றனர்; செல்வந்த குடும்பங்களில் பெண்கள், ஏழை குடும்பங்களை விட குறைவாக இளம்வயதில் திருமணம் செய்கின்றனர் (Singh et al., 2024).

UNFPA இந்தியாவின் (2022) பகுப்பாய்வும் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது: பெண்களின் கல்வி ஒரு ஆண்டு அதிகரிக்கும்போது, திருமண வயது 0.36 ஆண்டுகள் உயர்கிறது; wealth quintile அடிப்படையில், ஏழை மற்றும் மத்திய தர குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள், செல்வந்த குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்களை விட சராசரியாக 1.6 ஆண்டுகள் முன்னதாகவே திருமணம் செய்கின்றனர். கிராமப்புறப் பெண்களுக்கும், முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ, மற்றும் பிற மதக்குழு பெண்களுக்கும் odds ratio மாறுபடுகிறது; திட்டமிட்ட பழங்குடியினரிடையே odds ratio குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகமாக உள்ளது.

9. கொள்கை பரிந்துரைகள்

மேற்கண்ட கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில், இந்தியாவில் இளம்வயது திருமணத்தை ஒழிக்க பின்வரும் பல்பரிமாண கொள்கை நடவடிக்கைகள் அவசியம் எனப் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன:

- குழந்தை திருமணத் தடுப்புச் சட்டம் (2006)-ன் வலுவான, சீரான அமலாக்கம் — குறிப்பாக அதிக பாதிக்கப்படக்கூடிய மாநிலங்கள் மற்றும் மாவட்டங்களில்.
- பெண்களின் கல்வியில் அதிக முதலீடு இரண்டாம் நிலை மற்றும் உயர்நிலைக் கல்வியை தொடர ஊக்குவிப்பு, பள்ளி இடைநிற்றலைத் தடுக்கும் திட்டங்கள்.
- மலிவான, அணுகக்கூடிய பள்ளிக் கல்வி போக்குவரத்து, உதவித்தொகை, மற்றும் பெண்களுக்கான தனி கழிப்பறை வசதிகள் உள்ளிட்ட உள்கட்டமைப்பு ஆதரவு.
- ஏழை குடும்பங்களுக்கு நிபந்தனைக்குட்பட்ட பண பரிமாற்றத் திட்டங்கள் (Conditional Cash Transfer) மற்றும் நிதி ஆதரவு திருமணத்தை ஒரு பொருளாதார தீர்வாகக் கருதும் மனநிலையை குறைத்தல்.
- சமூக விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள் சாதி, மதம், மற்றும் பிராந்திய அடிப்படையில் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட தகவல் தொடர்பு உத்திகள் மூலம், குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகத் தலைவர்களை ஈடுபடுத்துதல்.
- மாவட்ட அளவிலான குறிவைக்கப்பட்ட தலையீடுகள் தேசிய/மாநில சராசரிகளுக்கு அப்பால், அதிக பாதிப்புள்ள மாவட்டங்களை அடையாளம் கண்டு வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல் (Gausman et al., 2025).
- பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை மற்றும் இனப்பெருக்க ஆரோக்கிய சேவைகளுக்கான அணுகலை மேம்படுத்துதல் ஏற்கனவே திருமணமான இளம்பெண்களுக்கான சுகாதார மற்றும் ஆலோசனை சேவைகள்.
- SHG (Self Help Group) கவரேஜ் மற்றும் டிஜிட்டல் நிதி சேர்க்கையை விரிவுபடுத்துதல் பெண்களின் பொருளாதார சுயாட்சியை மேம்படுத்தல் (IIPS & ICF, 2026).

Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm12042026.09

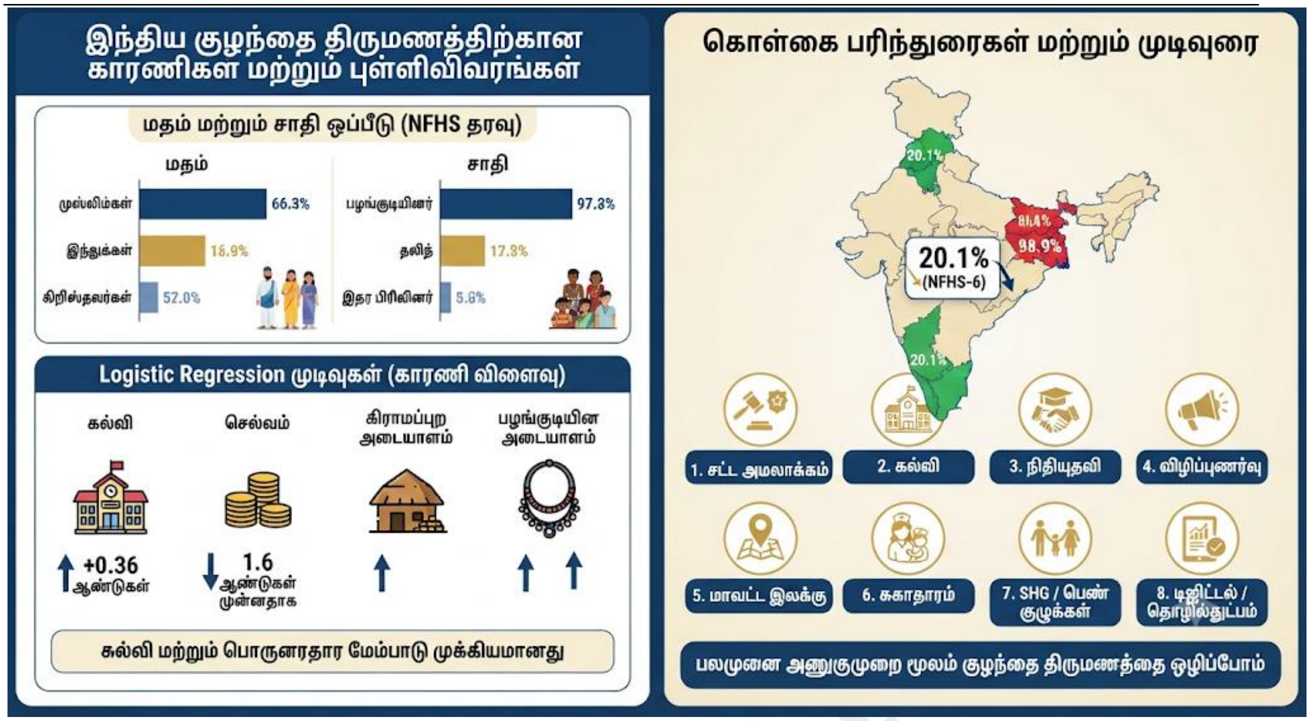

Fig 5: இந்திய குழந்தை திருமணத்திற்கான காரணிகளும் கொள்கை பரிந்துரைகளும்

இப்படத்தின் இடது பக்கம் மதம், சாதி மற்றும் கல்வி, பொருளாதாரம் சார்ந்த காரணிகளைப் புள்ளிவிவரங்களுடன் விளக்குகிறது. வலது பக்கம் இந்தியாவின் வரைபடத்தில் மாநில நிலைகளையும் (20.1% NFHS-6), குழந்தை திருமணத்தை ஒழிக்கச் சட்ட அமலாக்கம், கல்வி, நிதியுதவி, சுகாதாரம் போன்ற 8 முக்கிய கொள்கை பரிந்துரைகளையும் நவீன தகவல் விளக்கப்படமாக எடுத்துரைக்கிறது.

10. முடிவுரை

இந்தியாவில் திருமணம் ஒரு முக்கியமான சமூக நிறுவனம். திருமண முடிவுகள் பெரும்பாலும் பெற்றோர் அல்லது குடும்பத்தினரால் எடுக்கப்படுகின்றன. பல சமூகங்களில், பெண்கள் பொருளாதார சுமையாக பார்க்கப்படுகின்றனர். இதனால் வறுமை, கல்வி குறைவு, சமூக எதிர்பார்ப்புகள் → இளம்வயது திருமணத்தை ஊக்குவிக்கின்றன.

குழந்தை திருமணம் மூன்று தசாப்தங்களில் கணிசமாகக் குறைந்தாலும், இன்னும் பொதுவாக உள்ளது. NFHS-6 (2023–24) தரவுப்படி, 20–24 வயது பெண்களில் ஐந்தில் ஒருவர் 18 வயதிற்கு முன் திருமணம் செய்துகொண்டிருந்தார் (IIPS & ICF, 2026). மேற்கு வங்காளம், பீகார், ஜார்கண்ட் ஆகியவற்றில் அதிக விகிதமும், கேரளா, பஞ்சாப் ஆகியவற்றில் 10% க்கும் குறைவான விகிதமும் காணப்படுகின்றன.

குழந்தை திருமணம் அனைத்து சமூகக் குழுக்களிலும் உள்ளது; ஆனால் ஏழை, கல்வியில்லாத,

கிராமப்புற பெண்களிடையே அதிகம். உயர்கல்வி பெற்ற பெண்கள் குறைவான விகிதத்தையும், மிகவும் ஏழை குடும்பங்களில் செல்வந்த குடும்பங்களை விட மூன்று மடங்கு அதிக விகிதத்தையும் காட்டுகின்றனர். மதம் மற்றும் சாதி வேறுபாடுகளும் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன.

குழந்தை திருமணத் தடுப்புச் சட்டம் (2006)-ன் வலுவான அமலாக்கம், பெண்களின் கல்வியில் அதிக முதலீடு, மலிவான பள்ளிக் கல்வி, ஏழை குடும்பங்களுக்கு நிதி ஆதரவு, மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு ஆகியவை இந்தியாவுக்குத் தேவையான முக்கிய தலையீடுகள் ஆகும். குழந்தை திருமணத்தை ஒழிப்பது ஐக்கிய நாடுகளின் SDG 5 (பாலின சமத்துவம்) இலக்கை அடைவதற்கும், பெண்களின் ஆரோக்கியம், கல்வி, உரிமைகள், எதிர்கால வளர்ச்சி ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கும் அவசியம்.

இந்த ஆய்வு, cross-sectional analytical framework பயன்படுத்துகிறது; தேசிய அளவிலான குடும்ப கணக்கெடுப்பு தரவுகளை கொண்டு, திருமண வயதின் சமூக-மக்கள்தொகை காரணிகளை ஆய்வு செய்கிறது. எதிர்கால ஆய்வுகள், NFHS-6 இன் மாவட்ட அளவிலான தரவுகளைப் பயன்படுத்தி, மேலும் நுணுக்கமான, பிராந்திய அடிப்படையிலான தலையீட்டு உத்திகளை வடிவமைக்க உதவும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

[1]. Gausman, J., Kim, R., Kumar, A., Ravi, S., & Subramanian, S. V. (2024). Prevalence of girl and boy child marriage across states and Union Territories in India, 1993–2021: A repeated cross-sectional study. The Lancet Global Health, 12(2), e271–e281. https://doi.org/10.1016/S2214-109X(23)00470-9

[2]. Gausman, J., Eom, Y.-J., Kim, R., & Subramanian, S. V. (2025). Small area geographic variation in girl and boy child marriage in India: A district-level longitudinal analysis, 2016 and 2021. Journal of Global Health, 15, Article 04248. https://doi.org/10.7189/jogh.15.04248

[3]. International Institute for Population Sciences (IIPS) & ICF. (2026). National Family Health Survey (NFHS-6), 2023–24: India report. Ministry of Health and Family Welfare, Government of India.

[4]. Marphatia, A. A., Wells, J. C. K., Reid, A. M., Poullas, M., Bhalerao, A., Yajnik, P., & Yajnik, C. S. (2025). Generational trends in education and marriage norms in rural India: Evidence from the Pune Maternal Nutrition Study. Frontiers in Reproductive Health, 6, Article 1329806. https://doi.org/10.3389/frph.2024.1329806

[5]. Pradhan, M. R., Mondal, S., Saikia, D., & Mudi, P. K. (2024). Dynamics of caste and early childbearing in India: A perspective of three decades. BMC Women's Health, 24, Article 231. https://doi.org/10.1186/s12905-024-03077-0

[6]. Shri, N., Singh, M., Dhamnetiya, D., Bhattacharyya, K., Jha, R. P., & Patel, P. (2023). Prevalence and correlates of adolescent pregnancy, motherhood and adverse pregnancy outcomes in Uttar Pradesh and Bihar. BMC Pregnancy and Childbirth, 23, Article 66. https://doi.org/10.1186/s12884-023-05354-6

| Copyright © Author(s)

[7]. Singh, M., Shekhar, C., & Gupta, J. (2024). Distribution and determinants of early marriage and motherhood: A multilevel and geospatial analysis of 707 districts in India. BMC Public Health, 24, Article 2844. https://doi.org/10.1186/s12889-024-20038-2

[8]. Subba, D. (2025). Maternal age at marriage and its association with selected health outcomes among under-five children of the Eastern states of India. Vulnerable Children and Youth Studies, 20(3), 425–437. https://doi.org/10.1080/17450128.2025.2502822

[9]. UNICEF. (2023). Ending child marriage: A profile of progress in India (2023 update). United Nations Children's Fund.

[10]. United Nations Population Fund (UNFPA) India. (2022). Child marriage in India: Key insights from NFHS-5 (Analytical Series No. 1). UNFPA India.

*I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

Tamilmanam